

SZERKESZTŐI IRODA:

Belmagyar-utca végén (Máriaffy-ház) a hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzandók.

Az „ELLENZÉK” előfizetési díja:

Egész évre 16 frt v. 32 korona. Negyedévre 4 frt v. 8 korona.
Félévre 8 frt v. 16 korona. 1 hóra 1 frt 50 kr. v. 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr., vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.
Kéziratok nem adatkak vissza.

Telefon sz.: 9.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Telefon sz.: 9.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belküzép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög centiméternyi tér ára 4 krajczár. Gyárosok kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek.

Reklam sora 1 forint.

Bélyeg-illeték minden hirdetés után 30 kr.

Hivatalos közlemények sora: 5 forint.

Nyilvántartási díjak: garmoné sora után 20 krajczár ártandó.

A csongrádi Mungók.

Barabás Béla közelebből tartott ötletes és fordulatós beszédében egy rég nem adott operettére tett remisszencia kapcsán, Mungóknak nevezte a képviselőház jobboldalán ülő ama szerencsétlen existenciát, a kikapott politikai véleménynyilvánítás függetlenségének minden garanciáját feláldozva, egész törekvésüket odairányozták, hogy szolgálatkészségük czimén minél inkább kiérdemeljék az uralkodó kormány kegyes elismerését.

A mint az operette Mungója, nevét és sir, jajong és örvend, lármáz és elcsendül, a szerint a mint az ura rendel neki, akként az a mindenféle közéleti törpeségekből és bizonytalan elemekből összetoborzott parlamenti többség is, híven követi a Bánffy Dezső utasítását s a szerint szabja cselekedeteit, a mint azok irányát a mindenható nagy ur kijelöli.

Am úgy látszik, hogy a képviselőház többségének ez a szálnalmas magatartása, csak kicsucosodását, betetetését képezi a servilizmus ama szelvényének, a mely sivár és sekélyes irányzatával az egész magyar közlelet behálózta.

Ezt látszik legalább demonstrálni legújabbán Csongrád vármegye magatartása. Ez a vármegye — ugyanis — túl akarja lizitálni a parlamenti többség szolgálatságát is és az alkotmány védelmének azt a nemes hitet, a melyet Kossuth Lajos törvénye a vármegyék számára kijelölt volt, felkivánja cserélni az ura parancsára leső lakáj szégyenletes szerepével. Legközelebbi ülésén eltarthatatlan jelelt adta e szereposere törekvésének. Bizonyos Burg Dénes irányára kimondotta, hogy megütöttségével nézi a parlament ellenzékének nagy küzdelmét és a társörvényhatóságok egyidejű felhívása mellett, a tárgyalások normalis rendjének helyreállítására.

Valóban ég az arcunk, mikor a nyilcséggel párosult servilizmus a megaláztatással foglalkozunk. És nem csak harag, de a szégyen érzülete is van. Mert lehet-e szégyenteljesebb annál, hogy ilyesmi elkövetésére nem egy szerencsétlen felvidéki tót vármegye, hanem a magyar alföld egyik törvényhatósága vállalkozik?!

Am nagyon csalognak a csongrádi mungók, ha azt hiszik, hogy szálnalmas servilizmusuk e szégyenletes döntéshozatalával érnek el egyéb hatást mint annak a haragnak és szégyennek kiküszöbölését, a mely határozatuk nyomán az igaz hazafiak szívét eltölti.

A nemzeti történelem lapjainak megatartása közben gyakran találkozunk a csongrádi Mungók magatartásának előzőjével. Valahányszor csak megmozdult a nemzeti ellenállás tettje és visszaverni igyekezett a reakció támadásait, mindig akadnak a nemzeti élet olyan elemei, a melyek a nemzeti ügyek lemondását, a szolgáltság megadását követelték a nemzettől.

A szolgáltság mindig az aggodó hazafiak köpenyébe bujt és annak nemzeti követelt elismertetést. De a nemzeti élet egészséges elemeit soha nem tudta megállítani utjukban a „közlelet hazafiak” effajta magatartása. Milyén tudjuk, hogy mi volt pl. a közlelet büntetése, a mely a dicső II. József Ferencz szabadságküzdelmében vállalkozott a Csongrád vármegyére.

Am lehet, hogy a mai kormány-szellem depravációja oly mélyen megaláztatott már be mérgező hatását a nemzeti élet rétegeibe, hogy a nemzeti közlelet reakciója most már

nem részesítendi hasonló, jól kiérdemelt visszautasításban a csongrádi Mungók alávaló merényletét.

De a parlamenti helyzetet és abban az ellenzék magatartását azsem fogja alteralni. Mélyebben fekszenek e helyzetben az ellenzék küzdelmének alapokai annál, hogy sem a Burg Dénesek és más kir. tanácsosságra aspiráló közlelet törpeségek tetszése vagy nem tetszése irányt adhatna immár magatartásának.

Avagy nem olvasták-e a csongrádi Mungók, minden egyébtől eltekintve, a Horánszky Nándor és Gullner Gyula beszédeit.

Nem hallották-e az ép most halva fekvő Horváth Boldizsár hatyu-dalának idézetét, a melylyel az öreg Lakatos Miklós hívta életre az „utolsó liberalis” nemes alakját?

Vagy talán istenverte együgyűségükben mi jelentőséget sem tulajdonítanak annak a mély keserűségnek, a melylyel a magyar közleletnek egy olyan, épen objektivitásáért feltétlenül tisztelt alakja, mint Horánszky Nándor, kijelenti, hogy ezt a küzdelmet, a melyre a lelki kin győtrelnével határozza el magát, utolsóként tekint a parlamentarizmus élet küzdő terén s annak elvesztése esetén nem ismer más kötelességet, mint az Ugron Gábor példája követését?

És rettenetes tudatlanságukban arról is megfeledkeztek volna a csongrádi Mungók, a mit a politikai küzdőter egy másik tisztész bajnoka: Gullner Gyula a legnemesebb liberalizmus politikai elméletéből levont consequentia-ként a parlamentarizmus lótalapjával állított oda?

És szörnyűséges elvakultságukban könnyedén tudnak átsurranni a Horváth Boldizsár tanításán, a mely szerint a parlamentarizmus lényegét minden veszedelmek közt legsúlyosabban a többségi zsarnokság fenyegeti?

Gondolták-e ezekkel a csongrádi Mungók indítványuk megtételekor? Oh nem! Előttük csak a főispáni kegy és a kormány elismerés állott határozatuk jutalmául és az annak elnyerésére irányuló törekvés elhomályosította szemüket a nemzeti életnek az ellenzék küzdelmében angazsált nagy szempontjait irányában.

A hatalmi kegyek sóvárgásának sivár talajában kapja táplálékát a Mungók magukat mindenáron észrevetelni igyekező, szükségességüket demonstrálni törekvő szolgálatságuk és ennek a talajnak fertőző párázata mérgezi az alkotmány védelmére hivatott megyegyűlések közszellemét.

De nekünk eszünkbe jut Lamartine szép mondása:

„A kutakat megmérgezhethet, de nem mérgezhethet meg a tengert.”

Hisszük, hogy a nép lélek tengerének hulláma vére már a közel jövőben elsepri ujjal cseréli fel a Mungók ma még dus tenyészetének megfertőzött talaját.

V. A.

A politikai helyzet.

Budapest, okt. 31.

A Lloyd-épületben még sohas m volt oly nyomott a hangulat, mint jelenleg. A kormányparti képviselők hiába erőltetik a nyugalmat s épp ezért, midőn nem érzik magukat feszélyezve a párt-fegyelem nyűge által, ők is bevallják bizalmasan, hogy a kormány helyzete még soha sem volt oly válságban, mint mostan.

Sőt a merészebbek többet is merészelnek bevallani, ugyanis azt, hogy bizonytalan a parlamentarizmus legelemibb elveire gázolt rá a Bánffy-kormány, midőn három évi sikertelen kísérletezés után, még most

sem, az utolsó órában sem akarja a parlamentet, illetve az országot felvilágosítani és megnyugtítani a gazdasági kiegyezésre vonatkozólag.

Vége is, a parlament nem csupán arra való, hogy tapsolós és éljenz többséget gyűjtson maga köré a kormány, hanem lényege és értéke mégis csak abból állana, hogy a nemzet hamisítatlan akarata szerint kormányoztassék. És miként érvényesüljön ez elv, ha a nemzetet még az utolsó órában sem világosítják fel arról, hogy az ő nevében és az ő terhére a kormány, miként kufárkodik.

Ha a kormánypart egy részében meg is van az elégedetlenség Bánffyval szemben, de az elégedetlenség nincs arányban bátorságukkal és így semmi remény arra, hogy esetleges erőlyes fellépéssel akadályt gördítsenek a Bánffy alkotmánytipró politikájára elő.

E hazafias feladat rendületlen teljesítése kizárólag az ellenzék ama kicsiny csapatjának részére marad fenn, mely mindenemű alkuvának és paktálásnak minden formáját kizárva, visszavonhatatlannal és engesztelhetetlenül folytatja a harcot a hazafiati Bánffy-kormányzat ellen.

Az ellenzék e harcra csak sikerre vezethet, még a legnagyobb sikerre, mely ezt országot érheti: hogy végre meg fog szabaddulni és tudatlan és hazafiati kormánytól. Bánffy Dezső még mind nem kapta meg méltó büntetését ama hazaáruló bűnéért, hogy alkotmányunk legerősebb támaszát: a választások tisztaságát törvénytípró, aljas kezekkel szennyezte be.

Ilyen bűnt egy alkotmánya sértetlenségére valamit adó ország nem tűrhet el büntetlenül. Bánffy méltó megbüntetése soha késett ugyan, de most feltétlenül be fog következni.

Szomorú és siralmas bukása lézen Bánffynak, a minőben még miniszterelnök nem részesült. Soha kormányelnök bukásával még egy nem stílydott a semmibe, mint a hogy ez a politikailag semmi ember fog a semmibe elveszni. Nem fog utána más maradni, mint egy csomó törvénytelenesség emléke és főképp egy ország csodálkozása: hogy miként történhetett meg, hogy egy ily tudatlan és okosur fej a miniszterelnöki székre tolakodott.

Egy nemzet sorsa valamivel szentebb, minthogy tudatlan és hazafiati alakok felszínre tolakodását sokáig eltérni lehetne. Épp ezért minden józanul gondolkozó, hazafiasan érző magyarnak lelkesedéssel és hazafiai örömmel kell fogadni az ellenzék kötelesség teljesítését, melylyel megindította a harcot a Bánffy-kormány ellen. És hiába reménykedett és reménykedik Bánffy, hogy az ellenzék e harcában le fog szerezni. E reménykedésében Bánffy keservesen fog csalódni. Az ellenzék e harcában becsülettel fog megállni és nem fogja megakasztani semmiféle alkuvás és semmiféle fenyegetést.

Bánffy Dezső, — a saját karakteréből következően — eleinte abban bizakodott, hogy a függetlenségi pártot ejti meg alkuvással és paktálással, mire a függetlenségi párt távol fogja magát tartani a Bánffy ellen megindított harctól. Bánffy persze felült; hiszen ismeretes a függetlenségi párt hazafias, egyhangú elhatározása.

E felülés után most Bánffy a politikai revolverezéssel próbál szerencsét. Azzal akar hatni az ellenzékre, hogy a parlament felosztásával fenyegetődzik. És fel meri tételizni a magyar ellenzékéről, hogy az ilyen „fenyegetéssel” megállítja hazafias és kötelességszerű harcában. Az előbbihez hasonló felállítás fogja majd tapasztalni Bánffy, hogy az ellenzék ilyen üres fenyegetéssel kötelessége teljesítésétől eltántorítani nem fogja. Az ellenzék nagyon jól tudja azt, hogy egy új választás alkalmával sem lesz képes a kormány a veszteséget és lelkéviszálást, törvénytíprás nagyobb mérvét kifejezni, mint a minőt a mult választások alkalmával elkövetett és így az ellenzéknek legkisebb oka sincs attól tartani, hogy jelenlegi erejében megfogva kerülne ki az új választási küzdelemből. Sőt ellenkezőleg. — Lehetetlennek tartjuk, hogy most, midőn az egész ország átlátja, hogy mily könnyelmű,

hazafiati kezével bánik a Bánffy az ország gazdag érdekével, feláldozva azt az ország kapzságnak; ne támadna fel az ország lelkiismerete és engedné magát ismét elámtítani a választási korrupció Judáspénzeivel.

Am csak tessék felosztalni ezt a három milliós parlamentet; az új parlament ellenzéké még nagyobb erővel fogja folytatni azt, mit a jelenlegi ellenzék hazafias kötelességtudásával megkezdett: számítani Bánffyt arról a helyről, hová csak hazafiatiassága révén jutott és a mely polcot a hazafiati és törvénytelen cselekedetek egész sorozatával szennyezte be.

Esküdtszéki tárgyalás Marosvásárhelyt.

Érdekes sajtóport tárgyalta a hó 29-én a marosvásárhelyi esküdtszék.

Az ügy szálai a lefolyt képviselőválasztásig nyulnak vissza, talán az akkor felkavart szenvedélyek hullámai állították egymással szembe, a jelenlegi panaszost és vádlottat, mint ellenfeleket.

Az incriminált közlemény a „Csiki Lapok” 1897 évi 15-ik számának nyilvántartott rovatában jelent meg s befejezője volt az Albert Béni csik-szenhírályi köjegyző (jelenlegi panaszos) és Vitos Mózes ugyan oda való róm. kath. nyug. plébános a „Csikme-gyei Füzetek” szerkesztője (jelenlegi vádlott) között folytatott hírlapi polémiajának.

A most említett legutolsó cikk 7 rendbeli rágalmazás és 12 rendbeli nyilvános becsületsértés vétsége miatt incrimináltott. „Piros tojás Albert Béni” — czim alatt jelent meg s elvan mondvá benne, hogy csúrcsavar, hazudik; el van mondvá benne, hogy az 1896 év folyamán és az 1897 év február 22-éig a nevével együtt szesz, bort és sör árult, szesz csempészett, marhaleveleket hamisított, felleléseket vett, a mire névze magát sohase igazolta; a község által vágatott ölfából elkészített oly óleat, melyek-ke 7 év alatt sem számlolt el; hogy nyílt miniszteri rendelettel szemben a képviselt félrevezetésével 759 frt 63 krt, majd bizonyos napidíjakat utalványoztatott; Vitos Gergelyt pofonyverte, ezt letagadta s a végből két szí. királyi és egy saugodi atyafit hamis tanúzásra felbujtott, felfogadtott.

Ezen kívül vádolva van azzal, hogy kötelességet hanyagol, lelkiismeretlenül végzi, senkinek semmi községi ügyben beleszólást nem enged, felfelé — csuszó-mászó, lefelé zsarnok, kinek a pénz és vagyon az Istene, „tedd és tagadd” ez erkölcsi elve; csak viszontszolgálatért tesz valamit; Istent, törvényt, kötelességet, igazságot, vagy más tünkretétellel nem törődik; hogy Sipos J. kezessé lévén, mikor ez buko félben volt, 100 frt. követelésért 2 telenet, 2 lovat s egy bikát vitt el önhatalmulag, saját követelés kielégítésére és a község követelését nem biztosította.

Ilyen és ehhez hasonló súlyos vádakkal van tele a négy hasábra írott cikk, a melyért a szerkesztőséget Vitos Mózes váltalta el.

A tárgyalás reggel 8 órakor vette kezdetét.

A kir. törvényszék Dicső Béla kir. törvényszéki bíró elnöklése alatt, dr. Ilyés Lőrincz és Köllő Ignác kir. törvényszéki bírák, Bodor Ödön és Halász Imre kir. törvényszéki jegyzőkből állott; panaszos Albert Béni, dr. Sebes Dénes, — vádlott Vitos Mózes dr. Fenyvesy Soma ügyvéd és lapszerkesztők képviselték, míg ifj. Molnár József és György Jakab Márton a köteles figyelem elmulasztásával vádolt szerkesztő, illetve kiadók személyesen védekeztek.

Az esküdtszék megalakítása után a vádelelet, majd az incriminált közleményeket és az írott bizonyítékokat olvasták fel.

Érdekes világot vetett a Csiki állapotokra Székely Endre főszolgabírónak az alispánhoz tett azon jelentése, hogy a jegyző ellen folyamatban lévő fegyelmi ügyeket nem fejezhette be azért, mert a közelebbi képviselő választás alkalmával a szabadulvó párt tagjai sok zaklatásnak voltak kitéve és a hangulat, a mig a kedélyek nem csillapulnak nem alkalmas arra, hogy oly időben fegyelmi vizsgálatok folytatassanak, mert ilyenkor esetleg könnyebben lesznek bizonyítékok szereshetők a párt hasznos tagjai ellen. Tehát párt szempontból vádani kellett a jegyző urat. Ennek a jelentésnek a hatása uraltá aztán az esküdték és hallgatóság hangulatát mindvégig.

A bizonyítás során 11 tanut hallgattak ki, kik majdnem valamennyien igazolták az incriminált cikkben állított egyes tények valóságát.

Igy beigazolást nyert, hogy a jegyző

neje nevében Baróthról csempészett szeszt árult és a község lakosai tudva róla, hogy egy pár krajczárral ólosóbban árul, kora reggel és este dugva hordták tőle a szeszt. Igazolva lett, hogy csupán egy évben szolgálati mulasztásért 17 ízben lett megbüntetve, hogy a marha leveleket a leányával állította ki, hogy a Sipos-féle ügyben 100 frt. követelésért önhatalmulag bírói beavatkozás nélkül oly kép elégítette ki, hogy neki 400 frt. már több értékű ingóság jutott és ugyanakkor a község követelését még csak nem is biztosította, igazolva lett, hogy jogosulatlanul fát kölcsönzött, ajándékozott.

Igazolva lett, hogy Vitos Gergelyt felpofozta, megverte, midőn azért a járásbíró-ság elé állították: letagadta, aztán a Vitos tanuit rá bírta, hogy ez ügyben ne tennakodjanak ellene, s midőn a tanuk ellen hamis esküért Vitos feljelentést tett, pénzzel kínálta Vitost, hogy béküljön ki, illetve vádját a hamis esküért vonja vissza.

Már a bizonyítási eljárás elején ugy-szólvá megfordult a per sorsa a látni lehetett, hogy tulajdonképen nem azok a vádlottak, a kik, mint vádlottak jöttek az esküdtszék elé, hanem épen a becsületét kereső panaszos.

A bizonyítási eljárás befejezése után a vád- és védbeszédek következtek.

A város két legtehetségesebb és legrokonszenvesebb fiatal ügyvédjének szóbeli mérközése volt ez.

Panaszos képviselője Dr. Z. Sebes Dénes lendületes beszédben törekedett bizonyítani az incriminált közleményben foglalt állítások alaptalanságát, sorra igyekezett megcáfolni az egyes vádakát — hasztalan. Annál a szép beszédnél meggyőzőbben hatott azoknak az egyszerű falusi embereknek a tanúsága, az a főszolgabírói nyilatkozat, hogy a párt tagját most védelmezni kell. Az a szép vádbeszéd más körülmények között bizonyára nagyban hozzájárult volna a vádlott elítéléséhez.

A vádbeszéd elhangzása után Dr. Fenyvesi Soma mondotta el szóbeli hévvel elő-adott remek védbeszédét. Azon kezdte, hogy csodálkozik, hogy oly ember, mint a tanácsos, ki hivatalnok, hogy oda mer állani becsületét keresni az esküdték elé, holott épen neki kellett volna ott állni a vádlottak padján. A tanuk vallomása, a bizonyítékok fényesen igazolták nemcsak a vádlott ártatlanságát, az incriminált közleményben foglaltak valóságát, de a panaszos bűnösségét is. 3/4 óras beszédét a nagyszámú hallgatóság tápassal, éljen-zéssel jutalmazta meg.

Ezután ifj. Molnár József szerkesztő mondott formás beszédet a köteles figyelem elmulasztása vádjá ellen. Ezen védbeszédekhez csatlakozott György Jakab Márton kiadó is.

A védbeszédek elhangzása után a tárgyalást vezető Dicső Béla elnök összegezte a tárgyalás eredményét a törvénytársak visszavonult az esküdtékhöz intézendő kérdések szövegezésé végett. Rövid tanácskozás után az esküdtékhez a következő kérdések állapítattak meg.

Vitos Mózesre nézve:

1. Meg vannak-e az esküdték lelkiismeretükben győződve arról, hogy az incriminált közleménynek Vitos Mózes a szerzője?

2. Foglaltatik-e abban 7 rendbeli (pontokként felsorolva) rágalmazás?

3. Vétkes-e azokban a vádlott?

4. Foglaltatik-e 12 rendbeli nyilvános becsületsértés?

5. Vétkes-e a vádlott?

II. Ifj. Molnár Józsefre nézve:

1. Tudta és beleegyezésével jelent-e meg az incriminált közlemény?

2. Vétkes-e a rágalomazás vétségében?

3. Vétkes-e a becsületsértés vétségében?

4. Vétkes-e a köteles figyelem elmulasztásában?

III. György Jakab Mártonra nézve:

1. Tudta és beleegyezésével jelent-e meg az incriminált cikk?

2. Vétkes-e a rágalomazásban?

3. Vétkes-e a becsületsértés vétségében?

4. Vétkes-e a köteles figyelem elmulasztásában?

Feszült figyelemmel várta mindenki az esküdték verdiktjét, melyet aztán Oroszlán István városi tanácsos a következőkben terjesztett a törvényszék elé:

Az első kérdésre, szerző-e Vitos Mózes? 12 igen.

A 2-ra, foglaltatik-e 7 rendbeli rágalom? 12 nem.

A 3-ra, vétkes-e a rágalomazás vétségében? 12 nem.

A 4-re, foglaltatik-e 12 rendbeli becsületsértés? 2 igen, 10 nem.

Az 5-re, vétkes-e? 12 igen.

czipó- kalap- és
nemüi beszerzésére felhívja a n. é. közönség becses

Sipos Testvérek

uri divatruház

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetem - Fundația pentru Școala - Bucurj-Napoca.

hol férfi és fiu kalapok, sapkák, sárczipók,
Jäger alsók, kesztyűk, nyakkendő ujdonságok
a legelőbb árban kaphatók.
844, 1-50.

A más két vádlottra nézve minden egyes kérdésre 12 nem. — És ezzel az egyhangu verdiktrel az esküdtek nemcsak intelligenciájuknak, de itélő képességüknek is fontos bizonyítékát adták, hogy az ő kezükben jó helyen van letéve a polgárok becsülete.

Az egyhangu verdikt után természetesen az összes vádlottak felmentése következett, míg a panaszos az összes költségek hordására köteleztetett.

A tárgyalásnak este 9 órakor volt vége. Kíváncsiak vagyunk, vajon a szabadalypárt fogja-e továbbra is dédelgetni kedvencét?

X.

Az országos orvos-szövetség Kolozsvár és kolozsmegyei fiókjának közgyűlése.

Vége az országos orvos-szövetség kolozsvári fiókjának is megalakult és működését a f. évi október 20-án tartott közgyűléssel ténylegesen megkezdte. Ez a tény az orvosi karra nézve egyfelől, de másfelől a közönségre is tüdővő hatású leendő. Sok elodázott, sok égető kérdés tisztázására várható; csak kitartás és összetartás szükséges, a mi tekintettel a közgyűlésen nyilvánult érdeklődésre, biztosan remélhető.

Igen sokan megjelentek az orvosi karból, a többi között ott láttuk dr. Szabó Dénes, dr. Lechner Károly, dr. Hoor Károly egyetemi tanárokat, dr. Bartha János városi, dr. Farkas Géza megyei tisztí főorvosokat, dr. Ákoncz Károly, dr. Banel János, dr. Deli Adolf, dr. Dóczy Pál, dr. Engel Gábor, dr. Generácsi Gusztáv, dr. Gáspár Károly, dr. Konrádi Dani, dr. Malom Dezső, dr. K. Papp Ernő, dr. Pataky Jenő, dr. Parádi Ferenc, dr. Scheitz Vilmos, dr. Simon Aladár, dr. Török Imre, dr. Tompa János, dr. Veress Lajos, dr. Weadelin Arthur stb. orvosokat.

A gyűlést dr. Szabó Dénes elnök egy rövid, de tartalmas beszéddel nyitotta meg, üdvözlve a tagokat az első ünnepélyes közgyűlés megnyitása alkalmából.

Ezután dr. Tompa olvasta fel titkári jelentését az elmúlt évről a következőkben: Tisztelt közgyűlés: Midőn ma először nyílik meg fiók szövetségünk közgyűlése, hogy működésének első, bár nem teljes évéről beszámoljon; lehetetlen nem számolni azon nehézségekkel, melyek minden ilyen egyesület létezésére, fenntartására, annak helyes és látható működésére, egyszerűen a siker reménye felől biztosítanak.

Hiszen nem ismeretlen egyikünk előtt sem, hogy a hyperbolikus és phrasisok korszaka soha sem volt virágzóbb, mint ma és a kik a kartási erőt, az összetartás eszméit legjobban, legsziverehetőbb szavakkal ékesítve igyekeztek látszólag hirdetni: legkevésbé törekedtek tetteikkel is bebizonyítani, hogy nem pro domo, — hanem az összesért emeltek fel ékes szavakat.

Az is igaz, hogy a társadalmi átalakulás, a létért való küzdelem, melyben mindenki folyamán magára volt és van utalva és a mely a gyengébb lelkűket egyéni gondolkodás, szokásait, cselekvéseit megváltoztatja, nem maradhatott hatás nélkül a mi rendünk sem s e miatt érdekeink és jólétünk mostoha viszonyok közé jutottak.

És t. közgyűlés! A mi rendünkön kívül állók, a mi csendes megfigyelőink: a közönség, egy lelki örömmel szemlélte, majd pedig tevékeny részt vett és veszen abban, hogy az összekuszált rendi állapotunkat a saját céljaira a humanitás leple alatt egy felhasználja, a mint hasonló, illetve megközelítő módon sem teszi más társadalmi renddel. De lehet-e csodálni, midőn a visszavonás minden iránylatát feltalálta az orvosi rendben, csak a fennem hirdett collegialitást, az összetartást nem?

AZ „ELLENZÉK” TÁRGYJA.

1898. november 2.

Tövis és narancsvirágok.

„Az anya büne” szerzőjétől.

Az „Ellenzék” részére fordította: AMICA.

XLVII.

(Folytatás.)

(75)

— Az keveset hátraoz, hogy én mit gondolok, mondá Viola. A leány magaszempontjáról nézte azt a dolgot, és a férfi a magáérol.

— A leány megérdemelte volna, hogy jól megrázzák! — kiáltá Gwendolin indulatosan.

Néhány perczre elnémitotta Violát a Marr kisasszony kitörése. Mind ez ideig azt érezte, hogy a megbántódás és a sértés mind az ő oldalán volt. A férfi viselkedését rosszul ítélte meg. De, hogy azt mondják, hogy megérdemelte volna, hogy jól megrázzák! — olyan rázkódás volt, a mi arcába kergette a vért.

— Miért mondja azt? — kérde hidegen.

— Miért? E kérdésre akárki megtudná adni a választ! — mondá Marr kisasszony. Itt van egy leány a ki csendesen él a vidéken, minden kilátásnak nélkül, és egy gentleman szerelmese lesz bele. És nem távozik el, a hogy oly sok férfi tette volna; nem üz tréfát a szerelméből. Felcsigázta a leányt, a legbecesebb és gazdagabb nászajándékot adja neki, mit egy király adhatna egy királynénak, zivén az első, igazán szerelmét. Ezen királyi ajándékot adhat-e a férfi asszonynak? Egy férfi odaadhat-e a leányt?

Igy természetesen az orvosi rend magatartásának csak következménye a közönség ama hálójá, az önfeloldozásért, mely az orvosi rendet sokszor erkölcsileg igazatlatlanul is, de anyagilag mindig megkárosította.

Az orvosi rend tagjainak ezekből kifolyólag sok panasa volt és van mai napig is. Tényleg van mindegyiknek alapja, jogos is, de ha elgondoljuk, hogy egyik és másik is panaszolt szomszédjának és másnap már egy állás — egy patiens meggyeréséért irigység, nyereszkedési vágy fogta el; véleményeket nyilvánított a kulisszák megett egy Jupiter-féle fejbőlöntéssel vagy szóval; látható, hogy mint a szűz a farkasét, úgy igyekezett az orvosi rend erkölcsi és anyagi reputációját a közönség előtt megmenteni, fenntartani.

Ez az érem egyik fele. A másikon olvasható — látható és érezhető, hogy mi a legmostohább gyermekei vagyunk úgy az államnak, mint a társadalomnak. Van-e pálya, hivatás, mely több lelkiismeretet, több önfeloldozást követelne, mint az orvosi? A katonának csak a harc helyében van kitéve a szabály vagy golyó veszdelmének, az orvos örökös harcban él. Egészsége, élete, de nem csak a magáé, családjaé is folytonos veszélyben forog. A ragályos csirák milliói öldöklő bombaként pattannak szét testén, a igazán csak a végzet különös hatalma menti meg nagy részét a testi és lelki fáradság által amugy is megviselt, megrövidített életre. — Kitől követelnek több humanitást, úgy az állam, mint a közönség csekély anyagiért, mint az orvostól?

Kitől követeli a közönség, hogy még akkor is rendelkezésre álljon, mikor kimerülten az idegűl munkától, pihenni akar? Az orvostól! És ezekről igéri, hogy kifogja fejezni hálóját.

Hogy hogyan, miként és mikor? Arról ne is beszéljünk!

Ime mindkét fele az érem k.

Ez a sok keserű tapasztalatot gondolkodba ejtette végre a mi rendünket is. A reactio idejét mindenki elérkezettnek látta s ilyen körülmények között indult meg azaz örvendates mozgalom, mely az országos orvos-szövetség megalakulásához vezetett. Irányt és célt tűzött ki magának, mely az erkölcsi és anyagi érdekek megvédésében kulminál. E szövetségnek, hol a kényszernek nyoma sincs, honnan az önkéntes véd- és dac-szövetség bátyját hordja magán, nagyobb erkölcsi súlya van, mint a paragrafusnak.

(Vége következik.)

Az unitárius egyházi főtanács ülése.

Kolozsvár, nov. 31.

Az unitáriusok egyházi főtanácsa, melynek vasárnap délután öt óráig tartott a múlt számában, hétfőn és kedden tartotta folytatólagos üléseit Ferencz József püspök elnöklété alatt.

A hétfői és keddi üléseken ugyanazt a nagy érdeklődést láttuk, mint előző napon. Minden tárgy élénk vitát provokált s a vitázók között mindig elől voltak Bedő Albert volt államtitkár, orsz. képviselő, Szentiványi Gyula volt ügy. kuriai tanácselnök, Fekete Gábor kir. táblai bíró és az egyház többi kiváló férfiai.

A folytatólagos ülése hétfőn a választásokkal kezdődött.

A hitizati intézet dekanjának megválasztották Boros György theologiai tanárt. Ő töltötte be tavaly is ezt a tisztelet. Közigazgatási jegyzőnek ugyancsak Boros Györgyöt választották meg.

Tanügyi jegyzőnek megválasztották, Kovács János gym. tanárt, ki azonban e hivatalt nem fogadta el. Az új választás során dr. Gál Kelemen gym. tanárt választották meg a tanügyi jegyző állására.

A hétfői ülésnek, a mint már lapunk előbbi számában is jelezte, legnevezetesebb pontja volt az egyházkormányzasi reformjavaslat tárgyalása. E javaslat megtételére a főtanács bizottságot küldött ki. A kiküldött bizottság javaslatát dr. Gál Kelemen olvasta fel, a mit az egyházi főtanács el is fogadott. A jövő évben tartandó zsinaton már az újra alkotott szervezet szerint fogják az egyházi ügyeket vezetni.

Ezután a számadások megvizsgálása következett. Mózes András előterjesztette az alamosi uradalomról szóló jelentést. Ezzel kapcsolatban a meglévő alapokról is megtették a jelentéseket.

Az egyházi állanségélyről és annak felhasználásáról, melyet Boros György terjesztett elő, hosszas és érdekes vita folyt. Részletesen tárgyalták ezután a segélyek kiosztását: az egyházi állanségélyből, a br. Baldási alapból, a Dávid Ferencz alapból és a Kovács Dénes alapból.

A kolozsvári főiskola segélyét a magas kormány ez évben meggyarapította. Ezzel kapcsolatban a sz. kereszturi iskola segélyezése iránti kérés elhatározott.

Benczédi Gergely közpöntárnak jelenté ezután, hogy az iroda helyisége szűk. Ezért neki külön iroda helyiséget adtak s megszavazták az erre szükséges költségeket is.

Mózes András jelenti ezután, hogy a toroczki Köncz-alap, mivel a toroczki iskola gymnásiumi jellegét elvesztette, más módon használtatik fel, még pedig toroczki születési szegény árva pap-fiú segélyezésére, évenként 160 forint.

Boros György theolog. dekan adta elő ezután a theol. intézet átalakítása iránti előterjesztését. Ennél a tételnél érdekes vita folyt le. Tudvalevő ugyanis, hogy eddig a theologiai intézet szoros kapcsolatban állott a gymnásiummal. Ez a kapocs kezd mindinkább gyengülni, de azért a két intézetet mind ez ideig nem sikerült különválasztani. — Ezután is marad minden a régi ben, azzal a különbséggel, hogy a theologiai intézet tagjai több szabadságot élvezhetnek amazokénál.

Kelemen Albert esapros terjesztette ezután elő a belső emberek nyugdíj illeték emelése iránti indítványt, mely hosszas tanácskozás tárgya volt. Végül megállapították a nyugdíj intézetbe 5% díj befizetése.

Ugyancsak Kelemen Albert terjesztett elő egy indítványt szeretet ház alapítása ügyében, mely intézetben belső emberek árva maradt gyermekei helyezettnek el. Ez indítvány azonban, mivel kivitele ez idő szerint nagy nehézséggel járna, jobb időkre halasztották.

Végül az egyházi irodalom terén munkálkodók műveit mutatták be. Boros György theologiai tanár irt egy női imakönyvet, Péterfi Dénes lelkész pedig egy angol vallási művet fordított le. Az egyházi tanács mindkettőjüknek 100—100 forint jutalmat szavazott meg munkásságukért.

Péterfi Dénes szólt fel ezután és kijelenti, hogy a 100 forint díjat az alapján visszaadja. Nemes tetteért a főtanács elismerését fejezte ki.

hívásnak volt kitéve. Lady Ryversnek ez volt a kívánsága, hogy én legyek a fia felesége; és ez a házasság ellenére volt. A fiatal asszony nagyon szép volt; de akaratos és erőlyes. A Bandal anyja sokkal kellemesebb tehette volna a dolgokat, de soha sem próbálta azt tenni. A Ryversnek büszké. És a fiatal asszony éppen olyan büszke volt, de az ellenkező irányban. Mindent bámult, a mi azoknak nem tetszett, és mindent megvetett, amit azok leginkább bántak; elítélteiből semmit sem engedett; a hidegséget hidegséggel, a büszkeséget büszkeséggel viszonozta.

Ah, ha én az ő helyében lettem volna, én nem tettem volna ugy!

— Mit tett volna? — kérde Viola szomorúan;

A Gwendolin által rajzolt arczépe sehogysa sem tetszett Violának.

— Én ő érte mindent elkövettem volna, hogy a rokonait kibékítem, volt a váasz: a saját fájó érzelmimet lábbal tapostam volna; először ő ró és az ő érdekeire gondoltam volna; ötlet tanulmányozva nem viseltem volna egy magamat, a hogy ő tette.

A me'eg vér ismét a Viola arcába szökött és a férje arcát sűrű köd látszott eltakarni előle.

— Az egész különbséget az igazi érzelmek csináják, mondá Marr kisasszony. Mindent megtettem volna érte, mert szerettem őtet; a felesége azért nem tette, mert nem szerette eléggé őtet.

Vajjon nem szerette? Mi volt az, szerelem, gyűlölet vagy féltékenység, mi aszívén átnyíllott, és majd nem arra készítették, hogy a vetélytársra ajkairól jövő szavakat elhalgattassa?

— Szomorú történet az egész, folytatá Gwendolin.

Ezután Bedő Albert volt államtitkár, orsz. képviselő 500 forintot ajánlott fel a „Summa universae theologiae christianae secundum unitarios” című latin mű lefordítására és könyvalakban való kiadására. Bedő Albert áldozatkész tettevel meglepte a főtanácsot, mely örömmel vette tudomásul, hogy végre valahára ez a fontos egyházi mű magyar nyelven is megjelenhet s hozzáférhetővé lesz téve mindenkinek.

Ezzel a tárggyal befejezést nyert a tegnapi gyűlés.

Versenyek*).

Marosvásárhely, dkt. 31.

Nagy érdeklődés mellett folyt le az ügétő verseny.

A négyesfogatok 31 km-es versenyében a következő főurak fogatai startoltak: Máriaffi Lajos, Bethlen gróf, Fejérvári Jenő, Knöpfier Elek és Deasy Zoltán.

Elsőnek érkezett Fejérvári Jenő ur fogata, 1 óra és 29 perc alatt. — Bíró volt gömöri Teleki László gróf. Második Deasy Zoltán ur fogata, melyet Tholdalagi László gróf hajtott. Bíró volt Wesselényi Béla báró. Máriaffi Lajos és Bethlen gróf feladták a versenyt.

A kötös fogatok versenyében indultak: Bánffy Albert báró, Knöpfier Elek és Fejérvári Jenő fogatai.

Első lett: Bánffy Albert báró 46 perc és 20 másodperc alatt. A fogatot hajította Szentkereszthy Pál báró. Bíró volt Máriaffi Lajos. Másodiknak 3 percczel később Knöpfier Elek érkezett be. Fejérvári lemaradt.

A versenyek után a főuri világ tagjai Z. Knöpfier Elekhez voltak hivatalosok, hol gazdag villásreggeli volt.

A versenyek utolsója vasárnap folyt le nagy közönség jelenlétében, a következő sorrendben:

I. Választmányi díj. Táv. 1200 m. 800 korona az elsőnek, 100 korona a másodiknak.

1. Eleméry főhadnagy: Kis hamis; lov. Tulajdonos.

2. Szentkereszthy István báró: Buksi; lov. Tulajdonos.

3. Liptay Béla báró: Nyiri bicskás; lov. Gömör ur.

Első: erős kűzdelem után nyakhosszal Nyiri bicskás, második: Buksi, harmadik Kis hamis.

Tot.: 2: 2; 5: 7.

II. Tisztí akadály-verseny. Táv. 4000 m. Tisztíletdíj a három elsőnek.

1. Virányi Ferencz százados: Axi; lov. Makay főhadnagy.

2. Karnász Kálmán százados: Futár; lov. Hummel százados.

3. Makay Izór: Jóravaló; lov. Morvay ur.

4. Rozsinszky Gyula: Fátyol; lov. Tulajdonos.

Első nyakhosszal: Axi; második: Futár; harmadik: Fátyol.

Tot.: 2: 3: 5: 8.

III. Félvér gátverseny. Táv. 2400 m. 8000 korona az elsőnek, 150 korona a másodiknak, 50 kor. a harmadiknak.

1. Wesselényi Béla br.: Arthemis; lov. Bethlen Károly gr.

2. Tholnay Reginád: Gerle; lov. Horthy Jenő.

3. Tholnay Reginád: Minerva; lov. Szentkereszthy István br.

*) Tárgyalmas miatt késett.

Első: Gerle; második: Arthemis; harmadik: Minerva.

Tot.: 2: 3; 5: 8.

IV. Philades akadályverseny. Táv. 5600 m. 1200 korona az elsőnek, 200 kor. a másodiknak és 100 kor. a harmadiknak.

1. Wesselényi Béla báró: Psyche; lov. Bethlen Károly gr.

2. Teleki Ferencz gr.: Julcsa; lovagolta Szentkereszthy István br.

3. Bethlen István gr.: Arabella; lov. Tulajdonos.

4. Rohonczy Lőrincz: Lapály; lovagolta Horthy Jenő.

Első egy hosszal: Lapály; második Arabella; harmadik: Psyche.

Tot.: 2: 6; 5: 16.

V. Vigaszverseny. Táv. 2000 m. 600 kor. az elsőnek; 150 kor. a másodiknak; 50 kor. a harmadiknak.

1. Bánffy Albert báró: Griff; lov. Makay főhadnagy.

2. Hummel százados: Torontál; lov. Tulajdonos.

3. Eleméry főhadnagy: Kis hamis; lov. Tulajdonos.

Első két hosszal: Torontál; második: Kis hamis; harmadik Griff.

Tot.: 2: 4; 5: 10.

A versenyek után Máriaffi Lajos ur marosvásárhelyi kastélyában gyűlt ebédre a társaság, mely késő óráig a legpompásabb hangulatban maradt együtt.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, november 2.

— Élők a halottakért. Az évnek egy napját az élők a halottaiknak szentelik.

November elején a temetőbe költözik az Élet. Azok, a kik még ott élnek, s a kiknek abban a szomorú világban elhunyt kedveseik tartózkodnak, ezen a napon rendezesek a róluk való megemlékezés különböző formái közt adnak kifejezést annak, hogy az élők olykor még megemlékeznek a halottakról s nincs végkép elfelejtve az, ki már elköltözött. Már kora reggeltől kezdve megindult a sírok tisztítása Kolozsvárra messze földön híres temetőjében. A sírok körül nagyban tisztogattak a ékesítették fel azokat koszorúkkal, virágokréttakkal és egyéb alkalmi díszekkel. Mire az alkonyóra beköszöntött — a sírok már teljes díszben pompáztak. Mondhatni a legtöbben ebben sem tudnak mértéket tartani. A halottak emlékeiben kietlen birodalmában ilyenkor az élők valóságos — h i u s a g v á s á r j á t r ö g v a l o s a g s — a szerelenségekben keresnek feltűnést. Persze ez már nem a halottakért történik. — Ebben már az élők hiúságya nyilvánul meg s a halottakról való megemlékezés és a kegyelet igen sokatnál csak czim az s nemű végig a kielégítésre. Am nem akarjuk ezt a szemrehányást általánosságban érvényesíteni. Elismerjük, csak egy része a közönségnek nem tud megmarad mértéket tartani, ám a nagy rész megmarad a kegyelet határain belül s a maga szerény és ez alkalomhoz illő eszközeivel végzi el a kegyetes megemlékezés dolgát. — De kegyetesnek megemlékezés után má négy óra után egymásután gyújtották fel a sírokon a világító testeket, s mire az alkony beállott, a temető már fényárban uszott. Már jókora távozásgból feltűnt az a vöröses fény és megvilágított pára, mely a temető fölött terült. Egész em-

— Nagyon különös, válaszolá Viola remegő ajkakkal.

— E szerencsétlen házasság által hány élet van megrontva, folytatá Marr kisasszony. Az enyém, mert én soha sem fogok más szeretői; a lord Ryvers, mert ő egyike a legszerencsétlenebb férfiaknak; a szegény legszerencsétlenebb férfiaknak; a szegény fiatal asszony, mert ő borzasztóul szenvedett és az idősebb lady Ryvers, — a ki soha sem lehet boldog többé. Mindezeknek az élete, kik máskülönb boldogok lehetnek volna, e szerencsétlen házasság által megvan rontva.

Midőn most utóljára voltam ottan, Ryverswell nem látszott ugyanannak a helynek Lord Ryvers elment onnét, felfogatta, hogy soha sem tér oda vissza; a leány felesége nem találja. Ryvers Monikát, a ki egy kedves, vidám leánya volt, sohasem lehet könnyes szemek nélkül látni; és Lady Ryvers nem hasonlít enmagához. — Nagyon szomorú látogatás volt az reám nézve, hogy aminek dőn véget ért. Természetes, hogy aminek meg kell lenni, azon nem lehet segíteni; de oh, mily boldogok lettünk volna mindnyájan, ha Randal engemet választott volna!

— Ugy látszik, hogy a fiatal asszonyra nézve legjobb volna meghalni, — jegyezte meg Viola álmodozó hangon; az szabadság tenné a férfit.

De Marr kisasszony a fejét rázta. — Az nem tenne különbséget, — mondá. — Ha nem szeretett akkor, midőn szive tele volt a fiatal felesége iránti szerelmmel tele, nem valószínű, hogy most szívesen.

— Ha Lord Ryvers anyira szereti a feleségét, azt képzelné az ember, hogy igyekszik megtalálni — jegyezte meg Viola.

(Folytatás a következők.)

Hirdetések.

Sz. 7831—898 kig.

845. 1—1

Pályázati hirdetmény.

Gyulafehérvár szab. kir. város tanácsánál egy tanácsjegyzői állás, — mely évi 800 frt. fizetéssel és nyugdíj illetménnyel jár, — pályázat útján betöltendő: felhívom mindazokat, kik ezen állás elnyerésére igényt tartanak, hogy az 1883. évi I. törvény-cikkben a községi jegyzőkre nézve megállapított képesítéseket, vagy a jogi tanfolyam bevégzését igazoló okmánnyal, továbbá életkorukat, családi állapotukat és eddigi alkalmazásukat igazoló bizonyítvánnyal felszerelt pályázati kérvényeiket **folvó év november hó 15-ig** hozzám annyiával inkább nyújtsák be, mivel a később beérkező kérvények figyelembe nem vétetnek.

Gyulafehérvárt, 1898. október hó 31-én.

Novák Ferencz,
kir. tan. polgármester.

Sz. 3339—898 kig.

843. 1—1.

Árverési hirdetményi kivonat.

A bhunyadi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Dr. Albrecht Lajos ügyvéd végrehajtónak Kovács Kata és Kovács István végrehajtást szenvedett elleni 224 frt 45 kr. tőke követelés és járulék iránti végrehajtási ügyben a bhunyadi kir. bíróság területén levő Bánffy-Hunyad nagyközségi 275 számú tükjyben A. I. 247, 248, 249, hrsz. ingatlanokra 2495 frt mint ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1898 évi november hó 21. napján délelőtt 10 órakor a bhunyadi kir. bíróság tükvi hivatala hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alul is el fognak adni.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát készpénzben, vagy az 1881. LX. tcz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-ministeri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. tcz. 170. §-a értelmében a bánátpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.
Bhunyadon, 1898 évi október hó 4. napján.

Gruber,
kir. aljbíró.

Utazó kerestetik

a gyarmatáru szakmából, a ki Erdélyben jól van bevezetve és megfelelő referenciákkal szolgálhat.

Ajánlatok **Schmidt Sándor és Fia** gyarmatáru-nagykereskedésébe **Budapestre** intézendők.
840. 3—3.

Homoki szőlőtelepítőknek igen fontos.

A czég 17 év óta áll fenn s most már az országon kívül is elterjedt a híre, — a mennyiben ma már sok nemes és vadoncz csemetét szállít Horvát-, Szlavonország, Bosznia, Cseh-, Morvaország, Galiczia, Bukovina, Stájerország, Alsó és Felső-Ausztria, valamint Szerbia, Bulgária, Románia és Németország részére. Nemesfa-állománya 500,000 drb; vadoncz állománya 8 millió. A czég évenként 4500—5000 rendelésnek küld szállítmányokat. A gyümölcsfa-iskola teljesen homoktalajon létesült s így az főként a homoki szőlőtelepítőknek kincses háza azért, mert mint tudva van, a homoktalajból kikerült fa a homokföldben éppen úgy, mint az agyagos, kövecses talajban, nemkülönb a lapos és magas (hegyes) fekvésnél biztosabban ered meg és fejlődik, mint az, mely agyagos iszaplerakódású vagy túlságosan kőverített talajban állították elő. A gyümölcsfajok boldogult **Bereczki Máté** mezőkövácsbázi hírneves telepéről valók. Ugy magas dereku, valamint törpe csemeték megrendelhetők, körte, alma, szilva, őszibarack, kajszin-barack, cseresznye, meggy, lasponya, birs, dió és eperből. Az 1—2 3—4 éves, gazdag gyökeres, fajhiteles, igen szép csemeték darabja azok erőssége szerint 15 krtól 40 krig. A 4—5 éves igen erős koronás sorfák dbja 45—50 kr. Nagyban vételnél az árak külön megállapodás tárgyát képezik. Fentirt gyümölcsfajokból táblaurítás folytán 1—2—3—4 éves selejtezett minőségű csemeték is kaphatók, erősség szerint 2—5—7—10—15 krért, melyek gazdag gyökérzetükkel fogva főként nagyban telepítésekhez olcsóságuk folytán igen ajánlatosak. Fenti minőségű csemeték vadonczai is bármily számban és erősségben megrendelhetők a fentirt czégnél. A gazdag gyökérzetű vadonczok 1000-e azok erőssége szerint 5 frt 85 krtól 19 frtig terjed. Nagyobb vételnél 5—10—15%, engedmény. Levél czim:

801. 5—6

Unghváry László gyümölcsfa-iskolája, Czeplédén.

!! Tessék árjegyzéket kérni !!

Nagyobb vételnél árengedély!

Fűszer, Liszt, Rum, Likör!

Legjobb minőségű bükk és cser

tűzifa

WERTHEIMER VILMOS-nál

Széchenyi-tér, Babes-palota sarok üzletben,
és saját házában Széchenyitér 33. sz.

Vágott tűzifa 50 kg. felül bármennyi, minden időben leggyorsabban házhoz szállítva.

Petrozsényi első minőségű salon kőszén és bükkfa szén nagy raktár. 738. 15—20

Nagyobb vételnél árengedély!

Készpénzfizetés mellett.

Nagy raktár!

T á j é k o z á s u l !

Szőnyeg 3 m. hosszú, 2 m. sz., 2 frt 40 kr.
Paplanok 180, 250, 350, 6 frt.
Mátéczok 3 fttől feljebb.
Alsó ingek és nadrágok 55 krtól feljebb.
Egy aczélyelt esőernyő 1 frt 20 kr.
Egy aczélyelt selyem ernyő 1 frt 80 kr.
Egy pár női csugos cipő 2 forint 50 kr. és még számtalan más czikkek készpénz fizetés mellett hallatlan olcsó árban.
802. 5—20

Egy mt. női téli gyapjú ruha-szővet 25. 30.
Egy mt. finomabbak 60, 80, 1 frt, 1 frt 10.
Egy mt. női po-ztó 38 kr.
Egy mt. túróli loden 25 kr.
Egy mt. parket jó mosó 18 kr.
Egy mt. finomabbak 25, 30, 35, 40.
Egy mt. csipke függöny, 15, 20, 25, 30, 40, 50, 60.
Egy pár tunisz ablakfüggöny 1-30-tól 7 frtig.
Egy pár szövet-ágyterítő 1 frt 10 krtól felj.
Egy garnitúra 3 fttől feljebb.

Az őszi és téli idény megkezdésén nagyon fontos, hogy hely vásároljunk be szükségleteinket.
Mintán raktárunk dúsan el van látva divatcikkekkel a hol készpénzfizetés mellett a vevés összegért igen hasznos dolgokat lehet bevésszárolni, felhívjuk a v. é. közönséget, — hogy egy próbát a vásárlást tenni nálunk el ne mulassza.

Hallatlan olcsó árak!

Poszler és Társa divatáruháza Kolozsvárt Wesselényi-u. (belhid) 5. szám.

Akar Ön jó

cognacot inni?

Kérjen mindig csak

TOKAJI COGNACOT

Tokaj város czimerével

(kigyós kereszt a hármass hegyen)

mert különben értéktelen hamisítványt kap.

Kapható: minden gyógyszerárban és nagyobb fűszerkereskedésben.
Főraktár Kolozsvárt: **PÉTERFFY MÓRNÁL.**
679.13—20.

Legnagyobb nyeremény

a legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona.

Az összes 50,000 nyeremény JEGYZÉKE.

A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

1.000,000 korona.

A nyeremények részletes beosztása a következő:

	Korona
1 jutalom	600000
1 nyer. á	400000
1 " "	200000
2 " "	100000
1 " "	90000
1 " "	80000
1 " "	70000
2 " "	60000
1 " "	40000
5 " "	30000
1 " "	25000
7 " "	20000
3 " "	15000
31 " "	10000
67 " "	5000
3 " "	3000
432 " "	2000
763 " "	1000
1238 " "	500
90 " "	300
31700 " "	200
15650 á	170, 130, 100, 80, 40

50,000 nyer. és jut. 13.160,000
összegeben.
melyek hat húzáshoz sorsoltatnak ki.
760. (9—12.)

A harmadik nagy magy. kir. osztálysorsjáték

nemsokára ismét kezdődik és

100,000 újból 50,000

sorsjegyre nyeremény

jut, vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint

az összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.

A nyerési esélyek tehát, mint már általános ismeretes, óriások.

Összesen tizenhárom millió 160.000 koronát

sorsolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Szíves mielőbbi megrendeléseknél eredeti sorsjegyeket a tervszerű eredeti árban és pedig:

egy egész I-ső oszt. eredeti sorsjegyet 6.— frt
egy fél " " 3.— frt
egy negyed " " 1.50 frt
egy nyolczad " " .75 frt

küldünk szét utánvétellel, vagy a pénz előleges be-
küldése ellenében.

A húzások után megküldjük tisztelt vevőinknek a hivatalos húzási jegyzéket, hivatalos tervzetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A húzások a magy. kir. kormány ellenőrzése mellett nyilvánosan történnek és azon mindenki megjelenhetik.

Kérjük a rendelvényeket mielőbb, legkésőbb

azonban

f. é. november hó 17-ig

a húzás napjáig hozzánk beiktatni.

TÖRÖK A. ES TSA

a m. kir. szab. osztálysorsjáték

főelárusítói

Budapest, V., Váci-körút 4/a.

Rendelőlevél levágandó.

Török A. és Társa uraknak Budapest.

Kérek részemre I. osztály magy. kir. szab. osztálysorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos tervzettel együtt küldeni.

Az összeget frt utánvételezni kérem. A nem tetsző töröndő.

postautalvánnyal küldöm.

Pontos czim.

Alólirt főelárusító által több nagy nyeremény között

f. év márczius hó 22-én

60,000 kor.

f. év április hó 6-án a

600,000 kor.

jutalomdíj fizetett ki.

LEGNAGYOBB NYEREMÉNY A LEGSZERENCSEBB ESETBEN

EGY MILLIÓ KORONA.

Első osztályú eredeti sorsjegyek árai:

egy egész 6.— frt
egy fél 3.— frt
egy negyed 1.50 frt
egy nyolczad .75 kr.

A sorsjegyeket utánvétellel küldöm, de az összeg postautalvánnyal vagy ajánlott levélben is be-
küldhető. A hivatalos tervzetet minden megrendeléshez ingyen melléklém. A húzási jegyzéket minden
további felszólítás nélkül a húzás megtörténte után azonnal beküldöm.

Szíveskedjek b. megrendelését mielőbb hozzám, mint a sorsjegyek eladásával megbízott főelárusítóhoz juttatni

Bihari Ede

BUDAPEST,
Granátos-utca 14.